

HET FALEN VAN DE GEESTELIJKE GEZONDHEIDSZORG

Vorige week besliste de rechter dat Thijs H. voor meer dan twintig jaar in het gevang verdwijnt. Met TBS-dwangverpleging. Twee jaar geleden stak Thijs, een gewone jongen, in een psychose willekeurig drie mensen neer. Als dat je als betrokken familie en vrienden overkomt, dan wordt alles zwart. Staat het leven voor even stil.

Fotografie: Neuron

Thijs H. en de GGZ

Hans Siepel

Ik heb dat van nabij gezien. Meer dan tien jaar geleden werd uit onze kennissenkring een jonge vrouw op vergelijkbare wijze weggerukt. Ze liet een man en twee jonge kinderen achter. Een onvoorstelbaar menselijk drama. En hoewel de pijn is verzacht heeft het dagelijkse leven nooit zijn onbezorgde gang meer genomen. Tegen zo'n verdrietige achtergrond is het moeilijk de blik op de dader te richten. Zijn of haar verhaal te horen en het te willen begrijpen. Wat beweegt iemand om anderen van het leven te beroven? Wat weten we van Thijs?

Het ging al een tijdje niet goed. Hij klopte aan op een van de vele GGZ - deuren. Hij vertelde over stemmen in zijn hoofd die hem dwarszaten. Maar hij werd niet serieus genomen. Stemmen in hoofden? Gekkgheid natuurlijk. Geen aandacht geven. Wel pillen. Veel pillen. Het mocht niet baten.

Het bracht het Pieter Baan Centrum tot de conclusie dat Thijs niet alleen ontoerekeningsvatbaar is, maar ook dat de GGZ-zorg aan alle kanten faalde. Met dramatische gevolgen. Het is niet voor het eerst dat de GGZ-hulpverlening onder het vergrootglas ligt vanwege foute diagnoses. Zoals het ook niet

toevallig is dat het 'crisisbal' is in GGZland, waar menig hulpzoekende van de regen in de drup belandt. Wat is hier aan de hand?

Als GGZ-instanties zo falen, met zulke diep ingrijpende maatschappelijke gevolgen, moet dan ook de GGZ verantwoording afleggen? Dat het niet goed gaat bij de GGZ, is bekend. Maar tot een fundamenteel debat over de vraag of het GGZ-mensbeeld nog wel van deze tijd is, komt het maar niet. Als ik advocaat van Thijs was dan zou ik de godsverstandelijke stelling opvoeren dat de slachtoffers van Thijs ook slachtoffer zijn geworden van een medisch-wetenschappelijk mensbeeld dat van geen kanten (meer) deugt.

In de GGZ-institutionele werkelijkheid, kraait de ziel- en geesteloze medisch-wetenschappelijke breinmens victorie. In deze wereld moet men er niet aan denken dat zij het bij het foute mensbeeld hebben. Een nachtmerriescenario. Want als er bewijzen op tafel liggen, dan kan het zomaar gebeuren dat de GGZ wordt aangeklaagd voor 'misdaden' tegen heel veel mensen.

Stel Thijs had het geluk een godsverstandelijke therapeut (en/of advocaat) te treffen. Een hulpverlener die de goddeloze gedachte dat de mens zijn brein is in de prullenbak van leugens deponeert. Een therapeut met wijsheid die weet heeft over de menselijke ziel en beseft dat we in verbinding staan met de geesteswereld. Vanwaar inderdaad stemmen kunnen klinken. Zo'n therapeut had doorgevraagd en de stemmen serieus genomen. Wat zeggen de stemmen?

Niks geen pillen. Wel regressie- en/of reïncarnatietherapie, om zo de stemmen in zijn hoofd beter te kunnen 'verstaan' en de betekenis te doorgronden. Wellicht als Thijs zo'n wijze therapeut had gehad, hij nu een vrij man zou zijn en menig verdrietige familie in gelukkiger sferen zou verkeren.

Maar daar moet de wetenschapsreligieuze familie niets van weten. Zeker ook niet GGZ-voorzitter Peetoom. Ze komt uit christelijke (CDA)huize, waar al lang geleden de ziel en geest bij het oud vuil zijn gezet. In menig christelijk-institutioneel huis danst men met volle overgave de horlepiep van hun nieuwe (wetenschaps)religie: de zielloze breinmens.

De vraag waarom het bezield mensbeeld in medisch-wetenschappelijke kringen niet mag bestaan, laat zich raden. Erkenning doet het hele intellectueel-filosofisch kaartenhuis imploderen. Kritische vragen derhalve niet gewenst. Op fundamentele debatten, die ook nog eens een aanslag zijn op het verdienmodel, reputatie en gezag, zitten ze niet te wachten. Wie de (ziels)stemmen wel serieus neemt, raakt aan het fundament van het medisch-wetenschappelijk paradigma.

Dat loslaten zou voor de (rijke) bewoners van wetenschapsland een regelrechte existentiële ramp zijn. Niet alleen financieel. Er zal ook verantwoordelijkheid genomen moeten worden voor de maatschappelijke en persoonlijke schade. Veroorzaakt door de GGZ en medisch-wetenschappelijke wereld zelf, die halsstarrig blijven vasthouden aan de zielloze breinmens. ?

Hans Siepel is auteur van elf boeken, waaronder het meest recente, 'Met Godsverstand'